

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.643/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: ügyvéd1

Cím5

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

cím6

Az alperes képviselője: jogtanácsos

Cím4

A per tárgya: adóhatósági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 17. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Veszprémi Törvényszék 9.K.700.581/2021/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adóhatóság 2006. július 31-e óta végrehajtási eljárást folytatott a felperessel szemben, amely nem csupán belföldi, hanem a 2016. augusztus 04-én érkezett német adóhatóság behajtás iránti kérelme alapján külföldi adótartozás behajtására is irányult. 2019. november 05-én az elsőfokú adóhatóság észlelte, hogy a fennálló adótartozások – önkéntes befizetések, elévülés, illetve behajtás útján – 2017. augusztusában teljeskörűen megszűntek, emiatt az adóhatóságnak nincs követelése a felperessel szemben, ezért a végrehajtási eljárást végzésével megszüntette. Az eljárást megszüntető végzéssel szemben nyújtott be a felperes fellebbezést, amelyben egyrészt az indokolási kötelezettség megsértését, másrészt a megszüntető végzéshez nem kapcsolható észrevétellel élt egy földhivatali megkeresés kapcsán. A fellebbezés alapján az elsőfokú adóhatóság a végrehajtási eljárás megszüntető végzését 2019. december 02. napján visszavonta azzal, hogy a jogszabályoknak megfelelő végzés meghozataláról a későbbiekben intézkedik, ezzel egyidejűleg egy másik határozatával a végrehajtási eljárást felfüggesztette, majd a német adóhatóságot a követelés elévülésére vonatkozóan megkereste.

[2] A felperes mindkét (az eljárás megszüntető végzést visszavonó és az eljárást felfüggesztő) végzés ellen fellebbezést nyújtott be, melyet az alperes a 2234497215. számú határozatával helyben hagyott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében az eljárást megszüntető végzés visszavonását azért támadta, mert álláspontja szerint az adóhatóság a végrehajtási eljárást nem a jogszabályban előírt alaki és tartalmi követelményeknek megfelelő végzéssel szüntette meg. Állította, hogy a magyar adóhatóság felé fennálló tartozásai fizetés folytán megszűntek, míg a német adóhatóság felé fennálló tartozás behajtásáról a magyar adóhatóság nem intézkedhetett volna, miután behajtási intézkedésre irányuló megkereséséhez a megkereső állam nem csatolta a végrehajtást engedélyező egységes okiratot.

Az elsőfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság döntésében az alperes végzését az elsőfokú adóhatósági végzésre kiterjedő hatállyal megsemmisítette, s az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Az alperes felülvizsgálati kérelme nyomán eljárta Kúria a Kfv.I.35.104/2021/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Egyrésről rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság nem volt tekintettel arra, hogy milyen döntés felülvizsgálatáról volt szó és annak kereteit túllépve döntött a jogkövetkezmények alkalmazásáról. Az elsőfokú bíróság a német behajtási jogsegély iránti kérelmet jogszerűen vizsgálta, ugyanakkor tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy nem került kiállításra a végrehajtást engedélyező egységes okirat. Tévedett az elsőfokú bíróság abban is, hogy az önálló bírósági végrehajtó hatáskör hiányában járt el és kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság szem előtt tévesztette azt, hogy milyen döntés bírói felülvizsgálatát kérte a felperes. Az új eljárásra előírta, hogy a felperes keresete mentén, annak figyelembevételével kell dönteni, hogy van-e végrehajtást engedélyező, egységes okirat, és az alperesi végzés meghozatalakor fennállt-e tartozás.

[5] Az ekként megindult új eljárásban az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Rögzítette, hogy a megismételt eljárásban kizárólag az eredeti kereseti kérelem által megszabott korlátok között és azon belül is csupán a Kúria iránymutatásnak megfelelően végezhet el a közigazgatási cselekmény jogszerűségi felülvizsgálatát. Keresettel támadott végzés a végrehajtási eljárás megszüntetéséről szóló végzés saját hatáskörben történő visszavonását rendelte el, így ennek a felülvizsgálatára kerülhetett sor.

[6] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy nem volt jogszerűtlennek tekinthető a végrehajtást megszüntető határozat visszavonása, hiszen a felperesnek tartozása állt fenn, ennek a tartozásnak a behajtására teljeskörűen nem került sor, az adóhatóság a tartozást nem engedte el, végrehajtható okiratot nem vonták vissza, és a behajtást kérő hatóság sem kérte a végrehajtás megszüntetését. A végrehajtás elrendelésének jogszerűségét a bíróság nem vizsgálhatta, hiszen a közigazgatási per tárgya a végrehajtási eljárást megszüntető végzés visszavonásáról rendelkező döntés volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[7] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozathozatalára történő utasítását indítványozta. A felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapozva kérte, arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Kp. 2. § (1) és (4) bekezdését, nem biztosított a felperes számára hatékony jogvédelmet a közigazgatási tevékenységgel szemben, a felperes kereseti kérelmét nem bírálta el, a keresetet nem merítette ki. Így határozott kérelme ellenére nem vizsgálta a megelőző eljárás elrendelésének jogszerűségéhez kapcsolódóan fennálló megszüntetési okokat, és a végrehajtást engedélyező, egységes okirattal kapcsolatban kifejtett felperesi érveket. Ekként a tényállás feltáratlan és bizonyítatlan maradt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az alábbiak szerint nem indokolt.

[9] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásnak szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés,

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[10] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell.

[11] A Kúria a felperes által megjelölt befogadási okkal összefüggésben mindenekelőtt arra mutat rá, hogy a fenti törvényi rendelkezések szerint az ad) alponthoz igazodó befogadási okot érintően részletes indokolást kell előterjeszteni, amelyből megállapítható, illetőleg vélelmezhető olyan, az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, amely alapján a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetőleg az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés azonosítható.

[12] Ezt a sérelmet a felperes kereseti kérelem teljeskörű kimerítésének hiányában, a tényállás feltáratlanságában, az ítéleti indokolás irat ellenességében, illetőleg a megismételt bírósági eljárásra a Kúria által előírtak félreértelmezésében jelölte meg, melyek miatt nem volt biztosított a felperes részére a hatékony jogvédelem.

[13] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett a korábbi kúriai döntésben foglalt iránymutatásnak, felperes keresetét érdemben teljeskörűen elbírálta és a kúriai döntés iránymutatásában előírtak alapján foglalt állást a támadott alperesi végzés jogszerűségéről. A felperes amiatt támadta az alperesi végzést, hogy egyrésről a Németországból érkezett behajtási jogsegély teljesítésére törvényes feltételek hiányában nem volt lehetőség, másrésről jogszerűtlen az önálló bírósági végrehajtó részére történő átadás, illetve végrehajtást meg kellett volna szüntetni, miután a felperes a behajtandó tartozásokat megfizette, vagy az adóhatóság behajtotta. Ezen kérdésekre az elsőfokú bíróság maradéktalanul választ adott, a kúriai döntésben foglalt iránymutatást nem értelmezte félre, azt nem szűkítette le, ítélete indokolása megfelel a Kp.-ban és Pp.-ben foglalt előírásoknak. Az elsőfokú bíróság az eljárási döntéseit kellően alátámasztotta, azok nem minősíthetők jogellenesnek, erre figyelemmel nem volt helye a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadásnak.

[14] A Kúria egyebekben megvizsgálta a Kp. rendelkezései szerinti további – felperes által meg nem jelölt – befogadási okokat is, amely alapján megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében előadottak a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének szükségességét nem vetették fel, a felperes által felvetett jogkérdés különleges súlya, vagy társadalmi jelentősége szintén nem merült fel a perbeli jogvita kapcsán.

A döntés elvi tartalma

[15] *Amennyiben az elsőfokú bíróság teljesíti a korábbi kúriai hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatást, úgy a felülvizsgálati kérelem befogadására nem kerülhet sor.*

Záró rész

[16] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[17] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. január 06. napján

Dr. Hajnal Péter s.k. Dr. Heinemann Csilla s.k. Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró